

KMETSKI LIST

Izhaja vsako sredo. Naročnina: letno 30 Din, polletno 15 Din, za inozemstvo letno 50 Din. Inserati po tarifi. Pismenim vprašanjem naj se priloži znamka za odgovor. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Rokopisi se ne vračajo. Plača in toži se v Ljubljani. Uredništvo in uprava je v Ljubljani v Kolodvorski ul. št. 7. Telefon inter. št. 32-59. Račun pri poštni hranilnici št. 14 194.

Jdejna revolucija vasi

Odkrito je treba priznati, da so se razmere na slovenskem političnem obzorju v zadnjih desetletjih močno spremenile na bolje. Ze v zadnji številki našega lista smo opozorili na klic novega časa, danes pa moramo podčrtati še nekatere pomembne pojave. Nekdanji

slovenski liberalizem

je bil dete velikih kulturnih središč evropskega zapada in je premalo zajel naše probleme, da bi bil mogel kdaj pri nas na kmetih razviti dovolj močne korenine. Ker je premalo poudaril — vsaj v praksi — socialne probleme, ni mogel postati pri nas na deželi nikoli last širokih ljudskih plasti. Zajel je zato v prvi vrsti le premožnejše, a še te bolj nacionalno kakor svetovnonazorsko. Tudi kot tak je sicer opravil važno buditeljsko nalogo, vendar je bil zavoljo svoje enostranosti obsojen na umik.

Dva tabora

Velika gesla francoske revolucije: svoboda, enakost, bratstvo, ki so postala evangelij 19. stoletja in so bila še v veljavi na pragu 20. veka, so v nasprotnih silah vzbudila močan odpor in jih vzdramila k borbenosti. Iz te napetosti sta tudi pri nas kmalu nastala v predvojni dobi dva ostro ločena tabora, na eni strani tedanja Narodno-napredna stranka, na drugi nazadnjaška Slovenska ljudska stranka kot odpor proti vsakemu napredku in prebujeni nacionalni zavesti. Borba je dosegla višek v tisti s temo obdani dobi, ko je idejni boj omahnil v grdo močvirje osebnega sovraštva. Izrodke takega »političnega delovanja« je slovenski narod moral brdko občutiti že v zadnjih letih pred vojno, zlasti pa še med svetovno vojno samo, ko jih je moral prati s krvjo nedolžnih žrtev. Suhi bajer pod Golovcem v Ljubljani je nema, pa vendar vedno kričeča priča te naše narodne sramote. Tragika usode je celo hotela, da so se nekateri izraziti predstavniki preteklosti ob zori novih dni tam ob prevratu na koncu svetovne vojne sodili sami.

Obraz naše vasi

Nikakor ne spada v okvir časniškega članka, da bi tehtali zasluge in napake obeh nekdanjih strank. Nekoč bo brez dvoma nepristranski političen zgodovinar osvetlil to dobo in prikazal nje resnični obraz. Zdi se nam pa, da bo moral ugotoviti, kako malo oči in sluha sta imeli za slovensko vas.

Mestni človek, ki je bil nosilec liberalnih idej, se je zadovoljil na vasi s površnim delom. Izjem seveda ne tajimo. Poleg vsega uvaževanja vrednega združnega dela in nacionalne zavesti mu je bilo dovolj nekoliko puntarskega svobodnjaštva, malo zabavne prosvete

in parade. Pri tem in takem načinu dela je nehote tudi na vasi nastajala nekaka

vrhnja družabna plast

tako zvanih »boljših ljudi«. To so bili oštirji in premožnejši kmetje ter tisto posvetno šolanstvo in nameščenstvo, ki je moralo živeti na deželi: učiteljstvo, upravno uradništvo, poštarji, dacarji in žandarji. Slovenska književnost tiste dobe je polna teh likov, ki se nam danes zde skoraj nemogoči, a so bili tedaj vendar brdko resnični.

Več kot naravno je, da se vsi

ponižani in razžaljeni

na vasi niso čutili domače v tej družbi. Sem so spadali mali kmetje, bajtarji, dninarji in poselski stan. Tako se je sam po sebi nudil trenutek za medsebojno istovetenje političnih in versko-religioznih zastav, ki ga je klerikalizem sprtno izrabil.

V takem ovzdušju je imela protiliberalna stranka lahko delo in dovolj časa, da je z gospodarskimi, cerkvenimi in drugimi organizacijami popolnoma prepletila narod in si ustvarila po vaseh močne trdnjave. Imela je na razpolago brezplačen aparat in tudi dovolj izobraženih in poslušnih ljudi. Pahnil je večino ljudstva v politično temo, nacionalno brezbriznost in gospodarsko neodvisnost cerkvene hierarhije.

Nova kmetško-napredna in nacionalna misel

Čas, ki je naglih korakov prihajal k nam s svetovno vojno in z dobo po njej, je šele pokazal nevzdržnost teh razmer in škodljivost takega političnega stanja za ves narod. Vaški človek je začel slutiti svoj pomen in se je odločil, da zahteva soudeležbo v javnosti na podlagi tega pomena. Prišlo je do ustanovitve bivše Samostojne kmetške stranke, ki je vzlic svojim pogreškam vendar duhovno razburkala vas s svojimi socialnimi zahtevami in s poudarjanjem gospodarskega vprašanja v vsem javnem življenju. Tehnično-politična neizvežbanost nekaterih posameznikov, pomanjkanje primerne finančne, agitacijske in politično upravnega aparata, vse to je v zvezi z nekaterimi trenutnimi neugodnimi okolnostmi povzročilo, da se ta stranka kot politična stranka ni mogla vzdržati v takem razmahu, s kakršnim se je pojavila. Nesporno pa ostane njena zasluga, da se je nekdanji meščanski liberalizem umaknil

novi kmetški naprednosti

kot nositeljici nove kmetške ideologije. Iz svetovnonazorskih močrovanj, ki vaški človek zanje ni imel niti smisla niti potrebe, se je pod vidikom kmetške miselnosti vaški človek lotil pozitivnega političnega dela. Po svojih

zastopnikih je izpovedal svoj program in smernice za njegovo izvedbo. Tako se je

prvič po kmetških puntih

zgodilo, da je kmetški človek na naših tleh spet stopil na politično pozornico kot aktiven faktor. Ni več samo poslušal in ubogal, ampak je začel sam predlagati in zahtevati.

Ta velepomembna, čeprav danes na splošno še premalo znana in uvaževana

duhovna revolucija

naše vasi šele pomeni začetek zloma oklepa-joče reakcije. Kajti samo na podlagi te revolucije, ki je prav danes v najlepšem razmahu, je bilo omogočeno med Slovenci sodobno kmetško gibanje kot idejno socialni in kulturni pojav, na drugi strani pa kmetška naprednost kot politično dejstvo. Da je danes kmetška napredna misel prodrla v zadnjo gersko vas, da se politično prebujala socialno tudi najšibkejši človek, to je zasluga te duhovne revolucije na vasi!

Ob tej ugotovitvi pa ne smemo zadovoljno prekrizati rok, ampak moramo poslušati klic molitve, ki pravi: »Bratje, čujte in bodite na preži, ker vaš sovražnik hudič hodi okrog kakor rjoveč lev in išče, koga bi požrl!«

Komu velja ta klic? Nam vsem, prijatelji, ki so nas razum, srce in ljubezen pripeljali v vrste kmetških borcev. Vsi moramo biti vojaki kmetške misli, vedno čuječi klicarji in borci za čast in pravico, ki jo hočemo! Ne smemo se zadovoljiti s trenutnimi uspehi, ne smejo nas oplahiti udarci in neuspehi. Mi se ne borimo za trenutno politično oblast, ne borimo se za drobtine, ki bi padale z bogatinove mize, mi hočemo novo družbo, ki ji bo temelj in steber vaški delovni in kmetško misleči delovni človek sploh!

Ko mladi redovniki frančiškanskega reda polagajo obljubo, pravijo v sklepni molitvi:

»Velike reči smo obljubili, še večje so nam obljubljene: spojnujmo te, hrepenimo po onih —«

Kakor ti, smo tudi mi obljubili velike reči. Naj pride, kar hoče, mi moramo na podlagi te svoje obljube ostati zvesti jugoslovanski in kmetški misli. Niti groznja niti obljuba nas ne sme speljati z začrtane poti!

In še večje reči so nam obljubljene! V kmetški miselnosti prerोजना družba je poroštvo za srečo Jugoslovanov, jamstvo našega narodnega edinstva in naše nacionalne svobode. Prijatelji, ali ni to cilj, za katerega se je človeštvo borilo že tisočletja? Ali ni to cilj, za čigar doseg ni nobena žrtev predragocena?

Satan reakcije

Kdo pa je tisti zlodej, o katerem smo prej z besedami molitve rekli, da je hudič, ki hodi okrog kakor rjoveč lev?

Kmetje, kmetice, slovenska vas, ta satan je vse ono, kar pojmuje pod besedo reakcionarstvo. To so vsi tisti, ki kmetstvo misel in rast preklinjajo. To so tisti, ki jo zasmehujejo. To so oni, ki bi radi naš razmah zatrli z judeževimi groši. To so vsi — na vasi jih sami dobro poznate — ki z vcepjanjem tujih idej hočejo zamoriti v naših srcih slovensko in jugoslovansko kmetstvo miselnost. To so oni, ki hočejo biti nevedni jero bi našega naroda, da bi na njegovih krvavih žuljih pasli vsakovrstno pohoto svojih obilih teles.

Nikdar več!

Tem mora zaklicati slovenska vas kot ena sama nedeljiva celota: Ne in stokrat ne! Kar ste sejali, to boste želi! In če ste sejali našo smrt, se ne čuditi, ako sedaj žanjete — svojo! Zavedajte se, da misel kmetstva naprednosti

in svobode ni bila še nikdar tako živa kakor danes. Mi pa tudi vemo, da reakcija še ni bila nikoli v tako obupnem precepu, v kakršnega je zašla prav sedanji čas. Ta zavest nam daje toliko več poleta pri delu in toliko več vere v končno zmago pravične kmetijske stvari.

Kvišku torej glave in brez strahu naprej! Vsak, kdor je pošten in naše misli ne zavrača, ne zasmehuje in ne ponižuje, ampak jo je pripravljen po svojih močeh z nami vred braniti in pospeševati, nam je dobrodošel zaveznik. Kajti kmetstva miselnost odpira tudi pot v narodno skupnost.

Naj končamo z vero v zmago in, s pozivom na vztrajno delo z besedami pesnika Simona Gregorčiča, ki je pred desetletji kakor v pre-roškem videnju klical: »Na delo tedaj, ker resnobni so dnevi, a delo in trud naj nam Bog blagoslovi!«

Načela lačnih

Po pravici tožimo, da v našem javnem življenju ni več načel; po pravici trdimo, da se udeleževanje onih, ki naj jih štejemo za predstavnike nekoga in nečesa, omejuje na beganje za brezpomembnim koščkom oblasti. Po pravici s trudom iščemo vzgledov, ki bi jih mogli še spoštovati, jim zaupati in se žrtvovati zanje, žrtvujoč se tako za stvar, ki bi bila naša in njihova.

Od kod to zlo?

Ako naj to malo vprašanje preizkusimo na velikem vzgledu, bomo v svetu našli takoj odgovor. Bogate države, take, kjer ni zgolj ljudi z mnogo in nič, temveč imajo pretežno večino srednje-bogatega sloja, so vladane po načelih demokracije. To so Angleška, Francija, Severna Amerika, Češka, severne evropske države. Splošno blagostanje daje ljudstvu odporno silo, da se ne umika pred kapitalom, ki je gotovo povsod enako pohlepen ali nima povsod enakih možnosti za uveljavljanje. Dobro gospodarsko stanje množič varuje njihovo neodvisnost, jim zagotavlja stalnost vplivanja na državne posle in preprečuje vsak prekomerni poseg v njihove pravice.

Revno ljudstvo vsega tega nima. Njegova roka se v strahu spenja za kruhom, hrbet se ponižno sklanja pred delodajalcem in odpornost volje je uničena vsled vedne bojazni pred izgubo golega življenja. Kapital je v takih državah predrzen; najprej izpodmakne kruh, nato oropa narod političnih svobod; in, zapre mu kulturo in ga drži v popolni zavisnosti od sebe, on, ki uspeva zgolj od teptanja osnovnih človeških pravic.

V malem

vidimo take primere v vsaki vasi, v mestih v vsaki ulici. Nekaj ljudi je, ki so gospodarsko trdni; njim se je treba bati ne za gol kruh, temveč za večje ali manjše dobičke. Veliko jih pa je, ki žive od rok v usta. Ti vase nimajo vere, saj vedo, da so jutri lahko na cesti, da bodo otroci gladovali v mrazu, hoditi v šolo brez knjig, umirali v revščini. Kdo je, ki bo od te nesrečne množice zahteval vztrajnost v stradanju, neupogljivost pred nasiljem, ki mu trga od ust košček rešilnega griljanja?

Junaki in značaj

Kakor so v vojski prav posebni junaki le nekateri, tako jih tudi med takimi nesrečniki ne najdeš mnogo, ki bi imeli življenjske ideale preje, predno niso prišli do kruha. To se pravi, da se njihovo umsko življenje, nastajanje prepričanja in volje, pričinja stvarjati šele tedaj, ko je kruh zagotovljen. Saj je to nujno izhodišče za nadaljnje delo; dokler to ni doseženo, je vse trpljenje posvečeno le njemu.

Nujno pa je načetje takega vprašanja pri ljudeh, ki se ne tepo le za skorjo kruha, ko ga že imajo dovolj.

Čim več kdo ima, tem večja je njegova odgovornost; ako ima imovino, jo mora uporabljati

nele v svojo korist, temveč tudi v javno; ako ima političen vpliv, ga je dolžen žrtvovati za splošnost in ne sme videti v njem kapitala, ki naj ima zanj osebno prav enak pomen kakor za koga drugega njegov imetek.

Nikjer drugod

ni značajnost bolj nujna, kakor v politiki in pri političnih. Dandanes se že vsepovsod pojavljajo

boječa priznanja, da ravnanja v preteklosti niso bila pravilna. V vsej državi pa vendarle najdemo može, ki jim tega ni treba priznavati, ker so ostali močni in neomajni ravno v trenotkih, ko se je le značaj mogel upreti skušnjavi in ostati trdno zvest načelom.

Dolžnost sitih

je, da stopijo pred javnost, povedo, zakaj so zapustili načela, možato priznavajo, kar ni bilo prav in prepuste sodbo tistim, ki so lačni, a so junaki vztrajali tam, kjer oni niso vzdržali.

V življenju ni drugih obračunov kakor so ti. Taki obračuni pa so potrebni, ker je potrebna resnica. Prikrivanje je uničilo že dovolj; popravke more izvršiti samo odkrita beseda in odkrita sodba.

Komurkoli je večja ali manjša množica zapala svojo usodo, naj ve, da pride čas prošnje za odvezo. Kdor je zaupal, ali mar nima pravice, da mu poblaščenec razodene, kako je svoje delo vršil?

Vse je silno minljivo; le može ostajajo. In narod, ki sam bega za kruhom, čaka vsaj od vseh tistih, ki jim je prizanešeno, da se ne ravna po načelih lačnih.

Zakaj slovensko zemljo so z najtežjo pestjo obiskavali oni, ki bi jo bili morali varovati. Domači strup, pomešan s trupom tujcev, pa je smel delovati le, dokler ni bil spoznan.

Zdaj, ko so sleherniku iz naroda odprte oči, se nihče ne more izgovarjati, da se ne spozna!

Doma in drugod

Predlog novega proračuna

Vlada je 20. novembra izročila parlamentu predlog proračuna za l. 1938—39. Državni proračun izkazuje povišanje za 1 milijardo 270 milijonov dinarjev.

Ob priliki izročitve proračuna je finančni minister g. Dušan Letica izjavil, da je proračun kljub velikemu povišanju uravnotežen. Ravnotežje pa da je doseženo brez novih davatev. Tudi ni predvideno nikako povišanje obstoječih davkov. Potrebno kritje da je najdeno v povečanju dosedanjih proračunskih dohodkov kot posledica močnejšega obtoka gospodarskega življenja in okrepitev kupne moči širokih slojev potrošnikov.

Državni izdatki so v novem proračunu takole razdeljeni:

1. vrhovna državna uprava:	
dvor	24.180.000
kraljevo namestništvo	4.200.000
senat	15.190.000
narodna skupščina	49.127.968
predsedstvo vlade	35.416.648
državni svet	4.015.573
glavna kontrola	11.472.064
civilna hiša	3.096.958
pisarna kraljevih redov	522.879
razni izdatki	27.856.328
2. Pokojnine:	1.018.716.200
3. Invalidnine:	103.490.835
4. Državni dolгови:	1.015.073.936
5. Ministrstvo pravde:	394.882.600
6. Ministrstvo prosvete:	939.134.374
7. Ministrstvo zunanjih zadev:	153.918.865
8. Ministrstvo notranjih zadev:	242.633.429
poveljstvo žandarmerije:	358.523.740
9. Ministrstvo finance:	837.138.150
10. Ministrstvo vojske:	2.772.165.957
11. Ministrstvo za zgradbe:	215.245.536
12. Ministrstvo za promet:	42.335.993
gradnja železnice:	252.172.281
uprava drž. železnice:	2.206.842.983
rečna plovba:	94.744.938
13. Ministrstvo za pošte:	418.105.159
14. Ministrstvo za kmetijstvo:	126.481.469
15. Ministrstvo za trgovino:	51.580.828
16. Ministrstvo gozdov:	457.580.762

17. Ministrstvo soc. politike:	244.995.850
18. Ministrstvo telesne vzgoje:	18.864.695
19. Rezervni kredit:	40.000.000
SKUPNO:	12.180.000.000

Od skupnega povečanja proračuna v višini 1270 milijonov din odpade ena milijarda na državno gospodarstvo in narodno obrambo. Ostalo povečanje 270 milijonov obsega že izvršeno povišanje prejemkov državnih nameščencev, dalje 30 milijonov za popravilo cest, 12 milijonov za nastavitvev 500 novih učiteljev in 150 profesorjev, 15 milijonov za nastavitvev okrog 400 zdravnikov in bolničarjev ter 2 milijona za živinorejo in kmetijstvo.

Ljotičeva in Hodžerina stranka

Zagrebsko časopisje je objavilo vest, da je Ljotičev Zbor odvrnel iz svojega programa vse fašistične znake ter sklenil zavzeti dobrohotno stališče do zagrebskega sporazuma.

Tudi Hodžerina narodna stranka ne gleda sovražno na sporazum.

Seje narodne skupščine

so bile sklicane za torek 23. t. m. in bodo trajale le nekaj dni. Narodna skupščina je sprejela nov proračun in ga izročila finančnemu odboru v pretres.

Socialisti

Bivša socialistična stranka Jugoslavije je sklenila obnoviti svojo organizacijo, čim bo za to dana zakonska in politična možnost. V notranji politiki hočejo socialisti podpreti vsa prizadevanja, ki gredo za tem, da se zberejo vse demokratske grupacije v Jugoslaviji v eno akcijsko skupnost na osnovi demokratičnega sporazuma. Boriti se hoče za vzpostavitev prave demokracije in organizacijo države na osnovi osebne, verske in narodnostne enakopravnosti ter socialne pravice.

Socialisti odobravajo sporazum, ki so ga sklenile med seboj meščanske opozicijske stranke, to je dr. Maček in beograjska združena opozicija.

Te sklepe je podpisal glavni odbor biv. socialistične stranke Jugoslavije.

Slovo Albina Prepeluha

V ponedeljek popoldne se je na ljubljanskem pokopališču zagrnil grob nad truplom markantne osebnosti Albina Prepeluha, ki je pomenil v našem političnem, gospodarskem in kulturnem življu svojevrsten, zdrav in močan pojav.

Pokojni je bil po rodu Ljubljčan, kjer je tudi dovršil nekaj razredov gimnazije. Kmalu pa je moral šolo zamenjati s poklicnim delom skromnega uradnika v provinci. Kljub temu ni zanemarjal študija in se je sam izobraževal dalje. Posebno pozornost je posvetil socialnim vprašanjem, v katera se je poglobil z velikim umevanjem in resnično ljubeznijo.

Sadovi tega dela in talenta so se kmalu pokazali v tehtnih razpravah, ki jih je Prepeluh pod psevdonimom (privzetim imenom) *Abditus* objavljaval v reviji »Naši zapiski«. Po politični opredelitvi je stal v vrstah tedanje socialno-demokratske stranke. Napisal je dolgo vrsto člankov, razprav in brošur ter postal eden naših najpomembnejših publicistov.

Po prevratu je organiziral pri Narodni vladi oddelek za socialno skrbstvo, a pozneje je postal tudi njegov poverjenik.

Po vojni se je ločil od socialne demokracije. Izdajal je nekaj časa tednik »Avtonomist«, pozneje pa tednik »Republikanec«. Za viška Radičevih dni se je pridružil slovenskemu kmetkemu gibanju ter je s svojo znano vestnostjo in marljivostjo sodeloval tedaj tudi pri našem listu. Zadnja leta se je zavoljo bolehnosti umaknil iz političnega življenja in se je posvetil zlasti gospodarskemu delu. Poleg tega je prirejal in objavljaval zgodovinsko razdobje l. 1918/1919.

Sredi dela in snovanja ga je nenadoma ugrabila smrt. V soboto 20. t. m. ga je med 4. in 5. uro zjutraj zadela kap, nakar je kmalu za vedno zatisnil oči.

Albin Prepeluh spada med največje pobornike za kmetkovo reformacijo, za pravično razdelitev zemlje. Kmetkemu gibanju in delovanju je posvetil mnogo svojih plemenitih sil. Poleg dela v mnogih drugih organizacijah in ustanovah je vneto deloval povsod tam, kjer je upal doseči kaj uspehov za našega malega človeka. Bil je član načelstva osrednje gospodarske zadruge *Ekonom* v Ljubljani, soustanovitelj in podpredsednik *Zveze agrarnih interesov*, član odbora dijaške zadruge *Njive*, član konzorcija *Kmetkega lista* in podpredsednik *Slovenske kmetke stranke*. Vedno je bil tudi velik prijatelj mladine in je tako le naravno, da je bil iskren pobornik idej, ki jim utira po slovenskih vaseh pot *Zveza kmetkih fantov in deklet*. Bil je seveda tudi njen požrtvovalen podporni član. Pretesen je ta prostor, da bi mogli v njegovem okviru vsaj v glavnih obrisih prikazati

telj mladine in je tako le naravno, da je bil iskren pobornik idej, ki jim utira po slovenskih vaseh pot *Zveza kmetkih fantov in deklet*. Bil je seveda tudi njen požrtvovalen podporni član.

Pretesen je ta prostor, da bi mogli v njegovem okviru vsaj v glavnih obrisih prikazati

pokojnikovo mnogostransko delo. O njem bo govorila zgodovina, kjer ostane trajno s priznanjem zapisano Prepeluhovo ime.

V ponedeljek popoldne smo ob veliki udeležbi znancev, prijateljev, sodelavcev in predstavnikov vseh panog našega javnega življenja truplo tega izrednega moža izročili materi zemlji. Ni bilo parade ne godbe ne petja. Tiho, kakor je vse življenje delal, se je poslovil od nas. Nihče mu ni spregovoril besede v slovo. Skoraj trpko nas je dirnil ta moreči mir, ki ga nismo mogli razumeti. Da, Albin Prepeluh je delal za svoj mali narod je delal za bodočnost. In česar ni povedal nihče ob njegovem grobu, bo povedala bodočemu pokolenju zgodovina. Poleg drugih so ga na zadnji poti spremili min. v p. in sen. ter Ivan Pucelj, narodni poslanci Milan Mravlje, Albin Koman, dr. Riko Fux, St. Lenarčič in številni predstavniki kmetkega ter kmetkovo mladinskega gibanja.

V vseh naših srcih nam ostane ime Albina Prepeluha v svetlem spominu, a užalošeni rodbini izrekamo svoje globoko, iskreno sočustvanje.

1. Nemčija ne namerava ogražati angleških interesov. Nasprotno je pripravljena zaščititi angleške interese na kontinentu. Pripravljena je celo Angliji prepustiti v zaščito svoje lastne interese izven evropskega kontinenta.

2. Kolonijski problem se ne sme razviti v tej smeri, da bi mogla zaradi njega nastati kaka vojna, vendar pa Nemčija nima niti najmanjšega namena opustiti svojo znano zahtevo po kolonijah.

3. Glede na Društvo narodov in vzhodni pakt ostane nemško stališče slej ko prej nespremenjeno.

4. Nemčija nima namena kakorkoli prekršiti suverenosti češkolovaške republike in si tudi ne prizadeva, da bi se kdaj polastila kakšnega dela sedanjega češkoslovaškega teritorija, vedno dela sedanjega češkovaškega teritorija.

Dvomljiivi poslanci miru

Medtem ko diplomatje po vsem svetu tako navdušeno govore o miru, je Italija zbrala v Libiji (Afrika) armado 70.000 mož. To so seveda kaj čudni glasniki miru, ker tej italijanski koloniji ne grozi od nikoder nobena nevarnost.

Francoski glasovi menijo, da je v zvezi s to veliko armado, ki je sestavljena iz 25.000 domačinov in 45.000 mož redne italijanske vojske, tudi odpoklic dosejanega abesinskega podkralja maršala Grazianija. Po teh vesteh bo Grazianiju v Libiji poverjena težka in važna naloga. S to močno vojsko naj bi namreč dosegel skozi angleški Sudan direktno zvezo med Libijo in Abesinijo. — Marsikaj kaže na to, da utegnejo biti te domneve resnične

Spomenik I. Ressleru

Letos 10. oktobra je minilo 80 let izza smrti velikega Čeha Jožefa Resslera, ki se je rodil 20. junija 1793 v Chrudimu na Češkem. Kot gozdarski inženir je deloval tudi v naših krajih tako v Pleterjah na Dolenjskem in v Ljubljani.

Pozneje je zavel v Trstu kot intendant pomorske gozdne uprave.

Ressel je dal svetu mnogo pomembnih izumov, najvažnejši med njimi pa je izum

ladjskega vijaka. S tem izumom je ta velik češki genij odprl pot današnji morskimi plovbi. V bistvu je ta vijak tudi predhodnik propelerja za letala. Kdor se zaveda silnega razmaha v prometu zadnjega stoletja, bo vedel ceniti in priznavati silno važnost te iznajdbe.

V nedeljo je spominu tega velikega slovenskega genija Udruženje inženirjev in arhitektov v Ljubljani pred tehniško fakulteto univerze kralja Aleksandra I. odkrilo skromen, a lep spomenik. Že pred leti pa se je Ljubljana oddolžila velikemu izumitelju na ta način, da je eno svojih najlepših cest po njem imenovala — Resljeva cesta.

Kaj se godi po svetu

Španska tragedija

se bliža svojem koncu. Po vsem, kar se sedaj dogaja tam, bi človek sodil, da hočejo velesile spraviti to vprašanje s sveta, ker se na Daljnem vzhodu pojavljajo važnejši in bolj dalekosežni problemi.

Baje se vrše posebna pogajanja med Katalonijo in generalom Francom. Po istih poročilih so tudi zmernejši ljudje republikanske fronte so sklenitev premirja. Zastopnik te struje Campans se je proti volji republikanske vlade mudil v Bruslju in se tam pogajal za posebni mir med Katalonijo in Francom.

V Franciji

so pred časom razkrili desničarsko zaroto, ki je pripravljala prevrat proti vladi ljudske fronte. Podvigu desničarjev je prišel režim pravočasno na sled in so se seveda vsi visoki načrti, podobni onim španskih nacionalistov, popolnoma izjalovili. Francija nikakor neče v fašistične vode.

Vlada po svojih organih z vso temeljitostjo preiskuje ozadje zarote in vse, kar je s tem v zvezi. Pričakujejo, da bo prišlo marsikaj zani-

mivega na dan. Reakcija bo morala pred vsem svetom slišati, proti kakšni zavratnosti se mora boriti resnična demokracija. Vlada je v parlamentu dobila zaupnico, nakar je ministrski predsednik Chautemps silno ostro govoril proti zločinskim tipom in vohonom v službi tujine, ki bi radi Francijo spremenili v oblegano trdnjavo.

Nemčija

je doživela te dni pomemben uspeh. Angleški lord Halifax je obiskal Berlin, kjer se je sestal z vodilnimi predstavniki sedanjega režima. Potem je odpotoval v Berchtesgaden h kancelarju Hitlerju. Pri teh razgovorih so razpravljali tudi o globljih vzrokih sedanje mednarodne napetosti. Najvažnejše pa je po zadrževanju nemškega tiska spoznanje, da med Nemčijo in njenimi prijatelji ter Anglijo in njenimi prijatelji ne more priti do nikakega spopada. Vsa obstoječa nasprotstva se namreč lahko poravnajo na miren način.

Znani so tudi že pogoji, pod katerimi lahko pride do direktnih pogajanj med Nemčijo in Anglijo, namreč:

Mlatič

Točno in čimprej

V reviji »Katoliški misijoni« je zapisano na platnicah na notranji strani tole:

»Zločinski napad na Misijonsko tiskarno, o katerem smo Vam kot svojim prijateljem v posebni izdaji poročali, bi bil kmalu preprečil za dalj časa izdajanje Katoliških misijonov. Hvala Bogu, da se ni uresničil, kot je bil nameravan, četudi nam je napravil velikansko škodo. Kot vidite, je izšel list še v lepši opremi kot lani. Tako je za nas dražji, toda žrtvovali smo to zanj iz ljubezni do misijonov in iz naklonjenosti do naročnikov. Neki gospod je že lani rekel, da je nemogoče dati tak list za 12 dinarjev na leto. Mi ga dajemo in letos celo lepšega. Ali nismo upravičeni, da računamo na hvaležnost misijonskih prijateljev? Ta hvaležnost naj se kaže v tem, da bo vsak naročnik točno in čimprej plačal naročnino in da bo pridobil tudi svoje prijatelje, sorodnike in znance, da naroče Katoliške misijone.«

Tudi nad naš list so se skupali razni temni elementi, ki so ga hoteli upropastiti, pa jih je Bog s svojo močno roko pahnil v brezno!

Tudi Kmetski list bo izšel, če Bog da, pomlajen, lepši in pestrejši. Zato pravim tudi jaz. Ali nismo tudi mi upravičeni, da računamo na hvaležnost vseh, ki se jih tiče, da čimprej plačajo zaostalo naročnino in pridobijo listu med prijatelji in sorodniki za novo leto čim več novih naročnikov!

Res je

V najboljšem katoliškem dnevniku, ki izhaja na naši domači zemlji, sem čital (ne brav) pretečeno sredo iz Tržiča tole po moji sodbi nepotrebno reč:

V ponedeljek ob 8 je bil v Rok. domu v Tržiču zbor zaupnikov JRZ (okrog 100 volilcev). Po poročilu o političnem položaju, ki ga je podal tajnik Tomazin, je predsedujoči tržički župan gospod Majeršič predlagal, da se pošlje s tega zbora voditelju Slovencev dr. Korošcu zaupnica in odobravanje njegove politike. Zbor je ta predlog sprejel soglasno in z živahnim ploskanjem dokazal, da so osamljeni tisti, ki mislijo, da je mogoče voditelja naroda postavititi kar čez noč na samoto. Dokazal je neomajno zvestobo preizkušenemu voditelju dr. Korošcu, ki je za dobrobit slovenskega naroda tvegati svoje življenje med vojsko, ki se je za dobrobit slovenstva dal konfirirati v dobi prejšnjega režima. To je klic, ki je šel in bo šel od volilca do volilca, dokler bo voditelj slovenskega naroda dr. Korošec živel.

Zdaj na bo!

V zvezi z novim državnim proračunom piše zadnji »Domoljub« v svojem uvodniku, kaj vse se mora napraviti s tem denarjem tudi v Sloveniji.

Tele stvari pravi »Domoljub« se morajo takoj izvršiti, ker brez njih Slovenci sploh nič ne pomenimo in takorekoč nismo brez njih niti pravi ljudje, kaj šele Slovenci. —

Takojšnja gradba železniške zveze Slovenije z morjem; ureditev naših glavnih cest; prvi večji obrok za ureditev ljubljanskega kolodvora; zadostni krediti za povečanje bolnišnic, krediti za podpore po vremenskih nezgodah oškodovanim; izdatne podpore za zadrage; plačilna zmožnost denarnih zavodov; zagotovitev enakopravnosti slovensčine v vsem državnem življenju; polno vseučilišče v Ljubljani; izpopolnitev vseh v proračunu predvidenih učiteljskih mest v Sloveniji; večje upoštevanje katoliške prosvetne organizacije; takojšnje uveljavljanje najbolj široke pokrajinske samouprave slovenskega naroda itd.

Vsi vemo, kako je dandanes Domoljubova beseda tehtna in da ima takorekoč angelne v rokah. Zato nič ne dvomimo, da se bo vse do zadnje pičice tudi izvršilo.

Mislila je, da
je Stanko-
tova srajca
bela...

...dokler ni vzel na rame, jernejčka, katerega mati pere z Radionom!

Tudi če ste le enkrat videli, kako lepo belo Radion pere, ne boste nikoli več zadovoljni z navadnim pralnim sredstvom. V primeri z »Radionovo belino« izgleda vsaka druga belina sivkasta. Njegova skrivnost je v tem, da vsebuje Radion posebno dobro, s kisikom prepojeno Schichtovo milo. Kisikovi mehurčki pronicajo pri kuhanju skozi celotno tkanino in se ne izognejo nobenemu vlaknu. Radion Schichtov odstrani temeljito tudi nesnago, ki se z navadnim pranjem ne da odpraviti. Kupite še danes Radion za prihodnje pranje.

RADION
pere sam

Škodljivi elementi v Mačkovem gibanju

»V Splitu je bil sestanek bivše HSS, na katerem je govoril poslanec z dr. Mačkove liste Paško Kaliterna. Pritoževal se je, da nekateri elementi v gibanju hočejo nekaj novega ter ne poznajo reda in discipline. To so elementi z ideologijo, ki se ne razlikuje mnogo od ideologije Puniše Račiča. Ti ljudje spadajo med četnike. Stjepan Radić nas je učil, da nismo za komunizem, istotako pa tudi mi kličemo »proč s fašizmom«. To mora veljati tudi za tisto pokvar-

jeno gospodo, ki se skriva za imenom dr. Mačka, da mu s strani vbadajo nož med rebra. Tudi pri nas imamo ljudi, ki so po zaupanju prišli do vplivnih mest, pa sedaj obračajo hrbet narodu ter ne delajo v duhu naroda.«

Tako je v Dalmaciji. Jaz pa vas vprašam, kmetje, ali je pri nas kaj drugače, kaj?!

Goveja živina naprodaj

Večje število lepe sive plemenske živine proda
Graščina KODELJ LJUBLJANA-MOSTE
Vsak dan od 11. do 5. ure popoldne.

Dopisi

Kmetijski praznik na Vrhniki

Po tridesetih letih, odkar je bila na Vrhniki zgrajena zadružna mlekarica, ni bilo več tako pomembnega kmetijskega slavlja kakor v nedeljo dne 21. t. m. Ta dan so na Verdu otvorili mogočno zadružno žago, kakršnih je malo v zasebnih rokah, kaj šele v zadružnih, ki je prav za prav prva te vrste. Čeprav je prišel ta dan na Vrhniko tudi nov g. dekan, ni kmetov motilo, da ne bi napolnili vse velike prostore na žagi in proslavili lepo zadružno pridobitev.

Vse navzoče je pozdravil načelnik mlekarice in lesne zadrage g. France Furlan, poznani pionir zadružništva. V svojem govoru je poudarjal, da če so se stavile še tako velike ovire z gotove strani, je žaga postavljena na veselje in v korist vsega kmetijskega življa na Verdu in v okolici. Blagoslov žage so pa izvršile žuljave kmetijske roke brez posvetne in cerkvene gospode, na kar so v teh težkih gospodarskih časih kmetje še posebno ponosni. Slavnostni govor je imel načelnikov brat g. dr. Tomaž Furlan, zdravnik, ki je v nadzorstvu zadrage. Radi pomanjkanja prostora žal ne moremo priobčiti vsega njegovega govora. V pričetku se je spomnil začetnika našega zadružništva blagopokojnega Mihe Vršnjaka. Poudaril je, kako malo se je vedelo za njegovo nedavno stoletnico rojstva, potem pa je pozval vse navzoče, da so s trikratnim »slava« počastili Vošnjakov spomin. Nadalje se je spomnil drugega velikega moža, pokojnega Kreka. Poslušalcem je v poljudnih besedah prikazal, kaka vrzel je nastala po dr. Krekovi smrti v produktivnem zadružništvu. Mi šele nadaljujemo sedaj njegovo delo, je rekel govornik. Kmetovalce in delavce je pozival k skupnemu zadružnemu delu, ki more edino obvarovati našo kmetijsko vas še pred večjo nevarnostjo.

Po govoru ur. Furlana je načelnik zadrage dal znamenje za pogon žage. Lokomobila je zapiskala in žaga je pričela rezati debel hlod. Po dvajsetih letih se je izpolnila Furlanova velika želja v dejstvo, da na Verdu reže les kmetijska zadružna žaga. K temu uspehu mora čestitati vsak, kdor ljubi ali pa vsaj spoštuje kmetijsko delo!

Občinske volitve na Igu

Dopisniku »Slovenca«, ki piše o občinskih volitvah in trdi, da nekaterim to ni všeč, povemo sledeče: Jasno je, da Golani in Skriljani niso zadovoljni z novim stanjem, ker imajo ves dovoz skozi Igu v Ljubljano. Zato tudi ves glavni dohodek pustijo na Igu, nikakor pa v Želimljah. Seveda so Izanci tako pametni, da bi dohodek od Golanov in Skriljanov radi prejemali, pasive pa naj nosijo občani Želimejske občine. Toda, kdor ima dobiček, naj nosi tudi skrb za stroške in primanjkljaj. Tisti, ki so predlagali, so bili res pametni. Dohodke od Golanov in Skriljanov bodo vseeno naprej imeli. Se Pijavčane in Sarčane naj vzamejo, ki imajo dobro davčno osnovo, pa bodo lahko popravljali občinske ceste, ki tako vpijejo po novi upravi. Smo radovedni, če bodo res vse to storili. Radovedni smo, če bo nova občinska uprava res tako gospodarsko in socialno urejena kakor pišejo. Po sedanji komasaciji, ki ni prav nič posrečena, kaj takega ne moremo pričakovati. Kajti pri komasaciji na gospodarska in socialna vprašanja sploh niso mislili. Želimejska občina bo po novem tako udarjena, da bo morala zahtevati priključitev k Igu, ako bo hotela gospodarsko živeti. Nihče se ne bo hotel polakomniti županskega stolčka, niti ne odborniškega mesta, kajti biti gospodar v prazni hiši, je najbolj težko in žalostno. Ni prav nobenega izgleda, da bi se v Želimejski občini moglo gospodarsko izboljšati, temveč preje po-

slabšati. Dopisnikar se gospodarskih in socialnih vprašanj sploh ni dotaknil in vendar so ravno ta vprašanja tista, ki morajo biti podlaga za sestavljanje občin. Kdor torej prezira ta vprašanja, in postavlja v ospredje le strankarsko politične zadeve, ta bo kmalu izprevidel, da ni imel prav in da se bodo te zadeve kmalu strahovito maščevale.

Stiri poroke v eni hiši

Grajska vas pri Gomilskem. V nedeljo 14. novembra smo imeli v naši vasi izreden dogodek. V ugledni rodbini tov. Blaža Mazila — po domače pri Pongračevih — so imeli svatbo štirih parov. Starejši sin tov. Franc je vzela tov. Mici Lobnikarjevo (Sebilovo), hčerko dolgoletnega župana; mlajši sin tov. Blaž se je poročil s tov. Tončko Kosem; hčerka tov. Tončka je vzela tov. Ivana Vošnjaka, posestnika iz Grobelj pri St. Pavlu pri Preboldu. Četrta pa je bila nečakinja tov. Mazila — tov. Adela Lobnikar, ki je pri Pongračevih že od mladih nog in se je poročila s tov. Mihom Drčem, pos. sinom iz Grajske vasi. Poroka vseh parov je bila v nedeljo popoldan v tukajšnji podružnici. — Naj ob tej priliki omenimo, da je oče tov. Blaž Mazil od nekdanj v prvih vrstah v borbi za naše kmetijske pravice; bil je večkrat župan in je zavzemal razne funkcije pri bivši Slovenski kmetijski stranki. Vsekozi kmetijsko zaveden in odločen je v kmetijskem duhu vzgojil tudi svoje otroke. Zato k dogodku iskreno čestitamo tudi njemu, posebno pa vsem novoporočencem, katerim želimo mnogo sreče in zadovoljstva v zakonskem življenju!

Veliko izbiro oblačilnega
blaža po nizkih cenah
priporoča domača
manufakturna trgovina

Janko Češnik

LINGARJEVA 1

Domači dogodki

× Živinski sejem v Ljubljani se zaradi drzavnega praznika dne 1. decembra vrši dan po prej, to je v torek, dne 30. novembra 1937.

× Država s svojimi stroški ne more pogozditi goličav. Na zadnji seji splitske trgovske zbornice je bila med drugim sprejeta resolucija o pogozdovanju goličav v primorski banovini. Ministrstvo za gozdove in rudnike je na to resolucijo odgovorilo, da nima niti od daleč dovolj kreditov za pogozdovanje, ki je zelo drago. Država nikoli ne bo mogla na svoje stroške pogozditi vseh goličav. Po našem mnenju taka izjava nikakor ne drži. Ako bi se stvari prav lotili, bi bile vse goličave lahko pogozdene v eni sami petletki. Treba je denar samo prav obrniti, pa ga bo dovolj.

× Sladkorja je v Jugoslaviji dovolj. Nekateri češki listi so poročali, da bo morala Jugoslavija uvoziti letos okrog 1000 vagonov sladkorja. To pa ne drži, kajti leta 1936/37. smo imeli okrog 4.600 vagonov sladkorja, letos pa ga je približno tudi toliko, tako da nam ga bo ostalo še okrog 100 vagonov. Čudno je zato le, zakaj je pri nas sladkor tako drag, na kar smo v našem listu že ponovno opozorili. Pri bolj pametni in bolj socialni sladkorni tarifni politiki bi se brez dvoma povečal konzum in bi tudi pojenjalo v znatni meri na vse strani tako škodljivo tiho-

tapstvo. Ali ni sramota za nas, da si mora svoj bore čaj in kavo naš delovni človek sladiti s tihotapskim saharinom, ki je za organizem brez vrednosti, sladkor pa leži v skladiščih in ostane za ljudske množice samo nedosegljiv sen?

× Kmetijska podružnica na Ježici vabi k predavanju g. Franca Liparja iz Nasovč »O ravnanju z obolelo živino in o pomoči pri porodih.« Sirom znani praktik g. Lipar nam bo torej v nedeljo 28. novembra ob 15. uri v Gasilskem domu na Ježici razlagal ravno ona poglavja iz živinoreje, ki so za vsakega živinorejca najbolj važna. Če se bodo poslušalci odločili, priredi Kmetijska podružnica o isti zadevi pardnevni tečaj. Vstop k predavanju je prost!

× Nov grob. V Skaručni za Šmarno goro je umrl pretečeni teden po daljšem bolehanju tamonjni posestnik in član mlekarice zadrage gospod Anton Zor. Rajni je bil odličen pristaš našega kmetijskega gibanja. Bodi mu ohranjen časten spomin. Njegovim prizadetim naše iskreno sožalje!

× Do 50.000 din škode je nedavno povzročil požar posestniku Antonu Mavriču pri Sv. Duhu nad Dravogradom. Pogorela mu je namreč hiša in vse gospodarsko orodje.

× Pozor pred sleparji! V Mariboru je te dni mlajši možki, ki se je izdajal za zavarovalnega potnika (agenta), opeharil več strank, ki so sklenile z njim zavarovalne pogodbe in mu plačale razne zneske na račun premij. Ker so ljudje zaman čakali zavarovalnih polic, so se končno obrnili na zavarovalnico, kjer so izvedeli, da so nasledili sleparju. Taki in podobni primeri so kaj pogosti, zato opozarjamo naše čitatelje, naj bodo previdni. Potnik, ki zahteva ob naročilu ali sklenitvi kake pogodbe naplačilo, je navadno vselej sumljiv. Sicer so med njimi tudi pošteni ljudje, vendar je prav, če se ravnate po pogovoru, ki pravi, da je en sam premislek boljši kakor cel dan hodā.

× Na Verdu so v nedeljo obhajali lepo slavnost. Lesna zadruga »Ljubljanski vrh« je zgradila novo žago in na ta dan so svečano proslavili prvi pogon novih strojev. Pri tej priliki je o pomenu produktivnega zadružništva za rešitev našega gospodarskega in socialnega vprašanja krasno govoril vrhniški rojak dr. Tomaž Furlan. Zadrugi želimo obilo uspeha, vsem zavednim zadružnim delavcem pa veljaj naše toplo priznanje.

× V St. Vidu pri Ptujju je prejšnji četrtek prvič zasvetila električna luč in so ta dogodek proslavili s prijazno svečanostjo. Daljnovod je zgradila Fala in je priključen na glavni transformator v Ptujju. Transformator v St. Vidu je zgradila ptujjska zadružna elektrarna. Naj bi z električnim žarom širil v kraj duh zdravega napredka in resnične kmetijske prosvete!

× Tragedija na svatbi se je pripetila nedavno v Donji Ratkovi, kjer se je ženil Vaso, edinec premožnega kmeta Gariča. Po krajevnem običaju zvečer na svatbi streljajo. Tej stari šegi je prvi hotel zadostiti veseli ženinov oče. Nesreča je hotela, da se je samokres v očetovih rokah prezgodaj sprožil in je krogla zadela sina edince naravnost v srce. Edinec Vaso, srečni ženin, je bil v nekaj trenutkih objokovan mrlič, zbegani svatje pa so komaj ubranili očetu, da v obupu ni izvršil samomora.

× Nehvalečnost je plačilo za dobroto, to je morala skusiti gospa Smerkoljeva v Ljubljani. Brezposelni delavec Zdravko Kariž, po rodu iz Trsta, je prišel h gospe, s katero je bil v svaštvenem sorodstvu, in jo je prosil vode. Gospa, ki je mati znanega dentista g. Smerkolja iz Ljubljane, mu je rada postregla. Komaj pa je Kariž izpil in v kuhinji vrnil gospe skodelico, jo je pripravljeno sekiro dvakrat divje udaril po senčih, da je kriknila in se takoj onesvetila. Nesrečno žrtev dobrote so reševalci prepeljali v bolnico. Kariž je izvršil grdi zločin iz jeze, ker mu je gospa večkrat očitala njegovo potepuštvu in mu prigovarjala, naj se loti kakega poštenega dela, on pa je baje hotel v francosko tujsko legijo.

× Kaj pa je tebe treba bilo? Klic, ki ga je položil v usta nesrečni nezakonski materi največji slovenski pesnik France Prešeren, se ponavlja še vedno iz dneva v dan. V Zagrebu ga je ondan na svoj obupen način ponovila komaj 19letna slovenska služkinja Katica Rozman, doma iz Metlike. V tej svoji zorni mladosti je postala mati. V usodnem trenutku se je skrila v drvarnico. Kakor hitro pa je dete kriknilo na svet, ga je stlačila nesrečna mlada mati v zaboj in skrila pod papir in drva. Policija je strašno dejanje odkrila in mlado mater prijela. Kdo pa bo prijel brezvestnega zapeljivca-očeta, ki ima na vesti to in še kdo ve koliko uničenih in potepantih življenj?!

× † Anton Zupančič umrl. Na Gorenjem polju pri Straži je umrl 18. t. m. Anton Zupančič p. d. Martinov. Od mladih let je vodil čevljarstvo in si s pridno roko in varčnostjo postavil gospodarska poslopja ter dokupil nekaj zemljišča.

Po izročitvi posestva se je poprijel poljskega dela in vinogradništva, pomagal pa tudi sosedom in drugim pri delu.

V družbi je rad povedal kaj iz prejšnjih časov in tudi kakšno šaljivo.

Zivel je s svojimi krščansko življenje ter pogosto pristopil k mizi Gospodovi.

Soteški zvonovi, na katere je hodil ob nedeljah in praznikih pritrkavat nad petdeset let, so mu peli sedaj turobno v slovo. Sveti naj mu nebeška luč.

Živinski sejmi

Na zadnjem živinskem sejmu v Ptuju so bile tele cene: voli 4-5'80, biki 4-5, junci 3'80 do 4'25, krave 3-4'75, telice 4-5'25 dinarjev za kilogram žive teže.

Konji so dosegli ceno 500-5000 din za komad, žrebeta 1000-2000 din, prašički 60-130, Pršutarji so bili po 6'25-6'50, plemenske svinje po 5-6, a pitane svinje pa po 6'25-7 dinarjev za kilogram žive teže.

Sejmi

- 28. novembra: pri Sv. Barbari v Halozah, v Prosenjakovcih.
- 29. novembra: v Vinici, Rakeku.
- 30. novembra: v Gornji Lendavi, Kamniku, Dol. Lendavi, Gor. Planini na Kalu, Kočevju, Trziču, Turjaku, Vačah, Mariboru, Celju, Novem mestu, Ormožu, Veržeju.
- 1. decembra: v Ljubljani, Trziču, Krškem, Trbovljah, Brežicah, Celju, Hrastniku-Dolu, Mariboru, Ptuju, Trbovljah.
- 2. decembra: v Crnomlju, Vrhniki, Mokronogu, Ljubljani, Radmirju, Zagorju ob Savi, Turnišču, Koračicah.
- 3. decembra: na Jesenicah, v Radmirju, Mariboru, Ptuju, Slovenskih Konjicah, Planini, Smarju pri Jelšah.
- 4. decembra: v Kropi, Domžalah, Kamniku, Ljubljani, Skofji Loki, Brežicah, Mežici, Smarju pri Jelšah, Trziču, Križevecih, Celju, Hrastniku-Dolu, Mariboru, Prevaljah, Sevnici ob Savi, Trbovljah.

»Naš čaj«

mešanica domačih čajnih rastlin!

Najboljši nadomestek za inozemske čaje!

Po odobrenju ministrstva socialne politike in narodnega zdravja v Beogradu z dne 11. maja 1935. S. br. 14.004

Naprodaj pri:

Kmetijski družbi r. z. z. o. z.
v Ljubljani

TISKOVINE

vseh vrst: trgovske, uradne, reklamne, časopise, knjige, večbarvni tisk hitro in pocenit

TISKARNA MERKUR

LJUBLJANA, GREGORČIČEVA ULICA 23
TELEFON ŠTEV. 25-52

Hranilne knjižice

vrednostne papirje vnovčuje po najboljši ceni in takojšnjemu izplačilu, izposluje vse bančne, denarne, kreditne in blagovne posle najkulantneje

ALOJZIJ PLANINŠEK

trgovska agentura bančnih poslov
LJUBLJANA, Beethovnova ulica 14
I. nadstropje Telefon 35-10

Sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je danes nepričakovano in prežgodaj zapustil naš skrbni in dragi soprog, oče, brat, svak, gospod

ALBIN PREPELUH

predsednik tiskarne, publicist in poverjenik v pokoju

Pogreb dragęga pokojnika se je vršil v ponedeljek, dne 22. novembra, ob 3 popoldne iz Dobrilove ulice št. 22 na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 20. novembra 1937

Žalujoči ostali

Kmetijski hranilni in posojilni dom

v Ljubljani, Tavčarjeva ulica 1

reg. zadr. z neomejeno zavezo

Telefon št. 28-47

Rač. pošt. hran. št. 14.257

Brzjavni: Kmetiskidom

Račun pri Narodni banki

Eskontuje menice

Daje kratko-ročna posojila.

Izvršuje ostale denarne posle

Zaupajte denar domačemu zavodu!

N o v e v l o g e
vsak čas razpoložljive obrestuje
po 4%
vloge profi odpovedi — 5%
Za vse vloge nudi popolno varnost
Otvorja tekoče račune

Sporočamo, da je danes nepričakovano umrl naš predsednik, gospod

Albin Prepeluh

PUBLICIST IN POVERJENIK V POKOJU

V prezgodaj umrlem smo izgubili skrbnega predsednika, ki je posvetil vse svoje moči napredku podjetja.

Ljubljana, dne 20. nov. 1937.

Upravni svet J. Blasnika d. d.
Ljubljana

„EKONOM“ osrednja gospodarska zadruga r. z. z o. z. javlja žalostno vest, da je v soboto zjutraj nenadoma preminul njen član načelstva, gospod

Albin Prepeluh

publicist
in predrednik Blasnikove tiskarne

Ohranili ga bomo kot skrbnega sodelavca in odličnega sodrukarja v častnem spominu.

Ljubljana, dne 20. nov. 1937.

ZVEZA SLOVENSКИH AGRARNIH INTERESENTOV
javlja vsem članom, prijateljem in znancem tužno vest, da je v soboto zjutraj nenadoma umrl njen soustanovitelj in podpredsednik, gospod

ALBIN PREPELUH

publicist, posestnik in predsednik Blasnikove tiskarne.

Ohranili ga bomo kot zaslužnega borca za pravično izvedbo agrarne reforme v častnem spominu!

Ljubljana, dne 20. novembra 1937.